

De gelijkenis van de zaaier

Schriftgedeelte: Lukas 8 vers 4-15.

Dit Bijbelgedeelte kunt u lezen op deze link:

<http://www.biblija.net/biblija.cgi?m=Lukas+8%3A4-15&id37=1&l=nl&set=10>

Deze gelijkenis van de zaaier, zo welbekend, toch misschien zo weinig gekend. Het is buitengewoon ernstig. Er waren vier soorten hoorders en alleen één bracht vrucht voort ten eeuwigen leven.

Vooreerst, zodra het zaad gezaaid was, aten de vogelen des hemels het op. Dat is, het had in werkelijkheid geen enkele uitwerking. En zeker, dit behelst zeker het grootste deel van het horen van het Evangelie, beide van de goddelozen en de godzaligen. Ik probeer erover te denken - in een jaar tijd veronderstel ik dat er wel een half miljoen woorden gesproken zijn vanaf de preekstoel - reken deze als de zaadkorrels. Hoeveel van de gesproken woorden kunnen we zelfs maar herinneren aan het einde van het jaar, of hoeveel van de gesproken woorden kunnen we zelfs maar de volgende dag herinneren, afgezien van die, die enige genadige uitwerking hebben? En ik spreek tot diegenen onder u die God vrezen. Van de vele, vele woorden die wij horen, hoeveel van die hebben een genadige uitwerking? Hoeveel van die gingen ooit naar binnen? En hoeveel van die zijn gezaaid en, net als bij de vogelen des hemels, opgegeten zodra ze gesproken werden; zij hebben geen enkele uitwerking. Het grootste deel van het horen van het Evangelie, zowel wat de godzaligen als de goddelozen betreft, is net als bij deze vogelen des hemels. Zodra het woord gesproken is, wordt het onmiddellijk verloren; het heeft geen enkele uitwerking.

Vervolgens zijn er twee andere soorten hoorders, twee andere soorten aarde en die hebben enige uitwerking. Er is er een bij wie het Woord ontvangen is met vreugde en het begint uit te spruiten; het schijnt alsof het enige uitwerking heeft. Dit is een vorm van horen ter gelegenheid van misschien een doopdienst of een begrafenis. Er is een vorm van ernst, en als uitwerking ervan, een ernstig ontzag, iets wat u raakt. Of het kan een preek zijn aangaande de heerlijkheid van Christus en dit raakt u, misschien betreffende Zijn lijden, maar het veroorzaakt geen enkele echte, duurzame, genadige uitwerking; het verwelkt; het sterft. Welnu, dit is een ander soort.

Vervolgens is er dit zaad hetwelk hier lijkt te wortelen en uit te spruiten. Er is enige uitwerking; er verschijnt iets; er is iets gaande; niet alles is achtergebleven in de kerk; er is iets meegenomen naar huis. En dan is het dat de tegenovergestelde uitwerking begint. Als u naar uw huis gaat en met uw gezin en vrienden bent, in de zaak en in de wereld, dan is het dat de uitwerking begint te wijken. Het is tussen de doornen, de wellusten des levens. Hoe verstikt de geest der wereld dit goede zaad! En de rijkdommen, aardse idealen, aardse bezittingen, hoe verstikken zij het zaad. Vervolgens komt dit dichtbij. Er zijn vele, vele van Gods dierbare kinderen die vanuit een eerlijk hart kunnen zeggen, dat zij geen belang hebben in de wellusten des levens welke dan ook, zij zijn volkomen van hen verlost, en zij kunnen zeggen dat zij geen zucht hebben naar rijkdommen welke dan ook, en in deze twee zaken zijn zij geheel onschuldig; maar een andere zaak wordt genoemd: zorgvuldigheden van dit leven, lichamelijke verdrukkingen, beproevingen, tegenspoeden, verleidingen, leed - en het maakt satan niet uit wat hij als doornen gebruikt.

Dus er zijn drie soorten aarde hier en er is geen voortbrenging van vrucht. Dit is zeer ernstig: het grootste deel van de hoorders, en het grootste deel van het horen, wordt door de Heere veroordeeld.

Vervolgens is er de goede aarde.

“Mochten wij het woord, dat wij horen, ontvangen,
Elk in een eerlijk hart;
Vergader daar de dierbare schat,
En scheid er nooit van.”

Het zaad, vanzelfsprekend, is het Woord van God en de zaaier is de predikant. U bent wel bekend met de oude wijze van wijdverspreid zaaien, en dit zet uiteen dat het Woord gepredikt moet worden tot allen. U weet wat ik daarmee bedoel: het goede zaad moet hier en daar geworpen worden; het moet tot allen gepredikt worden zonder onderscheid. En wij weten niet waar de goede aarde is; de Heere alleen weet het. Maar het is de plicht van de predikant om het zaad uit te werpen, het zaad wijd te verspreiden. O, maar wat te denken van de uitwerking? En wat te denken van het gebrek aan uitwerking? Er zijn hier twee wezenlijke zaken. Het eerste gaat uw zaligheid aan. Is uw hart goede aarde, of is het de aarde bij de weg? Is het rotsachtige aarde? Is het doornige aarde? Ik wil heel zorgvuldig tot u te spreken. Zelfs de hoorders van goede aarde, de dierbare kinderen des Heeren, zijn op verschillende tijden aan de geest van de eerste drie gelijk. Welnu, laat ons duidelijk zijn, naar hun staat kunnen zij nooit zijn gelijk deze eerste drie, maar in de geest, kind van God, bent u soms gelijk de hoorder bij de weg - u wordt geplaagd met gevogelte; en soms een hoorder van steenachtige aarde - u wordt geplaagd met een steenachtig en hard hart; en vervolgens bent u soms een hoorder van doornachtige aarde - u wordt geplaagd met rijkdommen of wellusten. Dus welk een noodzaak heeft u om te bidden, dat uw hart toebereid moge worden door de Heilige Geest. Er is dat ernstige woord: *Maar het woord der prediking deed hun geen nut. Waarom? Dewijl het met het geloof niet gemengd was in degenen die het gehoord hebben.* O, welk een noodzaak om te bidden om goede aarde te zijn.

Vervolgens ten tweede, wat te denken van de vele hoorders die, voor zover wij kunnen zeggen, nooit aangedaan zijn door het Woord; het heeft in het geheel geen uitwerking op hen. Welnu, welk een aanleiding tot gebed is er hier wanneer de werkzaamheid u opgelegd is, en moge het zo zijn, dat het zaad dat wijdverspreid is, Goddelijk bestuurd mocht worden. Dat de Geest het nemen mocht en het besturen en het richten tot de harten die Hij Zelf toebereid heeft; dat er de toebereide aarde mocht zijn, het bestuurde zaad, het binnengaan en de voortbrenging van vrucht. Mocht u in staat zijn er voor te bidden.

En wat dan? Uitzien naar de verhoringen. *Eerst het kruid, daarna de aar, daarna het volle koren in de aar.* O, dat u bekwaam mocht zijn uit te zien naar het tere uitspruiten van het kruid der genade! En daar is iets - versta mij goed - als het begieten van het zaad met uw gebeden. Dat dan de Heere u zegene met een geest van gebed betreffende deze ernstige gelijkenis.

Uit: Saturday Evening Meditations, B.A. Ramsbottom.

Deze meditaties worden gratis verzonden naar belangstellenden. U bent vrij om deze verder te verspreiden. Aan- of afmelding is mogelijk via info@prolectori.nl.

U kunt ook belangstellenden aanmelden die geen e-mail hebben, zij ontvangen dan de meditaties per post.
Een printbare versie (PDF bestand) kunt u van onze website downloaden.